

Dosarul nr. 2ra-1394/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: D. Tricolici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, I. Muruianu, A. Danilov)

## Î N C H E I E R E

24 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecător  
judecătorii

Oleg Sternioală  
Galina Stratulat  
Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Economlux-Grup”, reprezentată de către avocatul Andrei Bîtcă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Inoxplus” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Economlux-Grup” și Ștefan Mereacre cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și penalității,

împotriva deciziei din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Economlux-Grup” și s-a menținut hotărârea din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

### c o n s t a ț ă :

La data de 30 mai 2017, SRL „Inoxplus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Economlux-Grup” și Ștefan Mereacre cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, a penalității și cheltuielile de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 271 din 07 februarie 2017 și a facturilor fiscale, la solicitarea SRL „Economlux-Grup” a comercializat acesteia confecții din inox în asortiment.

A menționat că SRL „Economlux-Grup” a recepționat marfa și s-a obligat să o achite în cantitatea, asortimentul și la prețul stabilit în facturile fiscale în sumă totală de 28293,58 lei.

A afirmat că careva pretenții privitor la calitatea mărfii, SRL „Economlux-Grup” nu a invocat.

A precizat că în temeiul contractului de fidejusiune nr. 14 din 07 februarie 2017, Ștefan Mereacre a garantat față de SRL „Inoxplus” executarea obligațiilor SRL „Economlux-Grup”, indicate în contractul de vânzare-cumpărare nr. 271 din 07 februarie 2017.

A remarcat că în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 28 aprilie 2017, a solicitat SRL „Economlux-Grup” și fidejuserului Ștefan Mereacre achitarea integrală a datoriei, însă nu a primit un răspuns în acest sens.

A evidențiat că a calculat SRL „Economlux-Grup” o penalitate în mărime de 21792,20 lei în temeiul contractului enunțat, care prevede că în cazul neîndeplinirii obligațiilor conform pct. 2.2, cumpărătorul este obligat să achite o penalitate în mărime de 1% din volumul obligațiunilor îndeplinite, pentru fiecare zi de întârziere.

La fel, subliniază că în temeiul art. 619 Cod civil, a fost calculată dobânda de întârziere, fiind aplicate 9% peste rata dobânzii prevăzute la art. 585 Cod civil.

La data de 08 mai 2018, SRL „Inoxplus” a depus o cerere de concretizare a cerințelor din acțiune, indicând că după înaintarea acțiunii în judecată, SRL „Economlux-Grup” a achitat datoria de bază față de SRL „Inoxplus” în mărime de 28293,58 lei.

Reclamanta SRL „Inoxplus” a solicitat încasarea în mod solidar de la SRL „Economlux-Grup” și Ștefan Mereacre în beneficiul SRL „Inoxplus” a penalității în mărime de 21792,20 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 1074,68 lei, a cheltuielilor de judecată pentru plata serviciilor de asistență juridică în sumă de 4000 lei și a taxei de stat în mărime de 1534,81 lei.

Prin hotărârea din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a admis parțial acțiunea înaintată de SRL „Inoxplus”, s-a încasat de la SRL „Economlux-Grup” în beneficiul SRL „Inoxplus” dobânda de întârziere în mărime de 1074,68 lei, a penalității în sumă de 10258 lei, a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 1188,78 lei și cheltuielile de judecare a cauzei în sumă de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în rest pretenția cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de asistență juridică s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către SRL „Economlux-Grup” și s-a menținut hotărârea din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Instanțele judecătorești ierarhic inferioare în susținerea soluțiilor sale au reținut că SRL „Inoxplus”, în calitate de vânzător și-a onorat obligația ce rezultă din contractul enunțat și ale art. 753 Cod civil și a vândut SRL „Economlux-Grup” marfă, însă SRL „Economlux-Grup” în calitate de cumpărător, primind marfa, nu și-a onorat obligația de a plăti prețul convenit între părți, înregistrând o datorie în mărime de 28293,58 lei. Respectiv, instanțele au conchis că SRL „Inoxplus” este îndreptățit să solicite executarea prestației de la SRL „Economlux-Grup”, de plată a prețului mărfii.

La fel, instanțele judecătorești au stabilit că pe parcursul examinării cauzei, la data de 08 august 2017, SRL „Economlux-Grup” a achitat datoria față de SRL „Inoxplus” în mărime de 28293,58 lei, ceea ce denotă executarea cu întârziere a obligației de plată a prețului mărfii.

Astfel, instanțele judecătorești în temeiul art. 585, 602 alin. (1)-(2) și 619 alin. (1)-(2) Cod civil, au ajuns la concluzia temeiniciei pretențiilor reclamantei cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 1074,68 lei în mod solidar de la SRL „Economlux-Grup” și Ștefan Mereacre în beneficiul reclamantei, pentru perioada 12 februarie 2017 – 24 mai 2017. Or, debitorii solidari au executat cu întârziere obligația de plată a prețului mărfii, deși în condițiile pct. 2.2 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 271 din 07 februarie 2017, aceștia s-au obligat să achite prețul mărfii în termen de 30 zile de la data eliberării mărfii.

Iar, cu trimitere la prevederile art. 624 alin. (1)-(2) și 625 alin. (1) și (2) Cod civil, instanțele au reținut că în temeiul pct. 4.2 din contractul enunțat, SRL „Economlux-Grup” s-a obligat să achite o penalitate în cazul neîndeplinirii obligațiilor contractuale în mărime de 1% pentru fiecare zi de întârziere din volumul obligațiilor neexecutate, așadar s-a constatat că mărimea penalității pentru 180 zile, constituie suma de 21792,20 lei, conform calculului anexat de SRL „Inoxplus”.

Însă, instanțele prin aplicarea prevederilor art. 630 alin. (1) Cod civil, au ajuns la concluzia reducerii clauzei penale de la 1% la 0,5% din volumul obligației neîndeplinite pentru fiecare zi de întârziere, calculându-se din suma 26994,78 lei pentru o perioadă de 76 zile (0,5% din 26994,78 lei per zi = 134,97 lei, 134,97 lei \* 76 zile = 10258 lei).

La 24 mai 2019, SRL „Economlux-Grup”, reprezentată de avocatul Andrei Bîtcă a declarat recurs împotriva deciziei din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului recurenta a indicat că decizia recurată este una ilegală și neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea esențială a normelor de drept material și procedural, fiind admisă încălcarea procedurii de citare a părții în proces, precum și faptul că instanțele judecătorești nu au luat în considerație toate circumstanțele ce au importanță pentru examinarea justă a cauzei.

În acest sens, recurenta a solicitat casarea deciziei din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi hotărâri prin care cauza să fie remisă la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 04 aprilie 2019, fiind expediată participanților la proces la data de 15 mai 2019 (f.d. 134), fără dovada recepționării acesteia de către recurent.

Astfel, luând în considerare cele menționate, se apreciază că cererea de recurs

depusă de către SRL „Economlux-Grup”, reprezentată de avocatul Andrei Bîtcă a fost declarată în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Economlux-Grup”, reprezentată de avocatul Andrei Bîtcă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătorec recurat.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (*hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016*).

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Economlux-Grup”, reprezentată de avocatul Andrei Bîtcă ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Economlux-Grup”, reprezentată de către avocatul Andrei Bîtcă, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecător

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță